

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Kort Begryp Des Levens Ende Der Devghden Vande Weerdighe Joanna van Randenraedt Geestelycke Dochter Onder de Bestieringhe der Societeyt Iesu

**Huysmans, Daniel
Nerrincq, François**

T'Antwerpen, 1690

3. §. Beschouwinghe.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38005

noch meer moest bidden, om noch meerder spijt aen den duyvel te doen.

III. 9.

Beschouwinghe.

BEhalven de bedenkinghe is'er een ander ghebedt, dat verhevender is, 't welck Contemplatie of Beschouwinghe gheuoemt wordt: ende is een inwendigh gesicht des verstants vervoeght met een brandende liefde tot Godt, tot het welck alle sielen niet ontfanghen en worden, maer alleenlijk, die inde verstervinghe van haer selven, ende inde liefde tot Godt uytstekende sijn. Want ghemerckt dat dit ghebedt eene verheffinghe der siele is boven alle aertsche dinghen, eene besondere mede-deelinghe vande Hemelsche rijckdommen, eene minnelijcke omhelsinghe tusschen de siele en Godt, eenen voorsmaeck vande eeuwige wellusten; soo en wordt de deure van dit ghebedt niet geopent, dan aen verheven ende verstorven sielen. Den *H. Bernardus* beschrijft seer aerdighlijck, hoe dat vele godtvruchtige sielen trachten het beschouwende gebedt te bekomen, maer door d'onbestandigheydt van haere deughden hier toe niet geraecken: daer nochtans de **Bruydt**, dat is, eene siele die volmaeckter is, seer lichtelijck van den Bruydegom ontfangen ende binnen gelaten wort. Sijne woorden sijn weerdigh hier gestelt te worden, ende zijn dese, *(a) Sy loopen te samen. VVie? Sielen die vierigh van gheest sijn. De Bruydt die loopt: de maeghden loopen, die haer vergeselschappen. Maer die vieriger bemint, loopt si elder, ende komt eerder by den Bruy-*

(a) Bernardus Serm. 23. in Cantica.

Bruydegom. By hem komende, en wordtse niet verstooten, ja en moet niet vertoeven: men doet haer open, als aen eene die vanden huysse is, die de wel-beminde de uyt-verkore, de sonderlingh aen-ghename is aen den Heere. Maer wat gheschiet er met de andere die haer verghefeschappen? Sy volgen van verre: want noch krachteloos zynde, en kunnen sy soo yverigh niet loopen met de Bruydt, noch haere begheerte ende vierigheydt nae volgen: ende spaeder by-komende, blijven buyten. Hier hebt ghy de beschrijvinghe van een vierighe siele; ende van andere sielen, die soo vierigh niet en zijn: van een beschouwende siele, ende van sielen die niet en beschouwen, of seer felden ende onvalmaecktelijck den smaeck der beschouwinghe proeven.

Soodaenighe siele, die d'andere voor-loopt, soodanighe Bruydt des Heere, was IOANNA, die sonder verstootinghe, sonder vertoevinghe, als huysghenoote, als wel beminde, als uyt-verkoren, in't Cabinet des Bruydegoms, tot het beschouwen ende besitten vande Goddelijcke volmaecktheden ontfanghen wierdt, voor soo veel als dese in dit leven beschouwt ende beseten kunnen worden. Want haere beschouwinghen waeren menighvuldigh ende hoogh verheven, die niet alleen haeren geest, maer oock haer lichaem boven d'aerde op-trocken ende als vlieghende maecten, soo in haer leven verhaelt is.

Sy vielen gemeynlijck op d'oneyndelijcke goetheydt Godts, die aende menschen duysent mid-delen bermhertighlijck voorwendt, om onse herten tot hem te trecken; op de wijsheydt Godts, die alle dinghen foetelijck ende wonderlijck bestiert; op de Mysterien der Heylighe Passie, ende

d'uytnementheden des Saligh-maker; op den Heylighen Gheest, die in onse herten ghestort wordt; op de volmaecktheden vande Alder-heylichste Maghet, ende van andere Heylighen. Daer-entboven vielen haere beschouwinghen dickwils op haeren ellendighen Niet: inde welcke sy groote verlichtinghen ontfont, ende groote beschaemtheydt hadde over haer selven, klaerlijck kennende de grootheydt Godts, ende haere verworpenheyt.

Vanden Biecht-vader gevraecht wesende, dat sy eenighe verklaeringhe van dese beschouwingen soude gheven, gaf sy voor antwoordt: dat haer dit onmoghelijck was, ende anders niet en konde segghen, als datmen in dese ontgeestinghen door de liefde duysentmael als verniet wordt; of datmen aldan in Godt, als in eene grondeloose zee gheheelijck schijnt te verdrincken.

Wat sal ick hier dan in't besonder segghen van dese beschouwinghen, waer van IOANNA self gheene woorden en vindt, om dese bequamelijck uyt-te-legghen? De menighvuldigheyt van haere beschouwinghen blijkt opentlijck, soo inden loop van haer leven, als in't verhael van haere deughden: de hoogh-verheventheydt blijkt van ghelijcken, want wy voor desen gheseyt hebben, dat sy tot de grootste vereeninghe met Godt gekomen is, die in dit leven kan bekomen worden. Ick en wete dan niet voorder te segghen, als dat IOANNA in Godt soo verslonden was, dat sy niet alleenlijck in haere kamer, oft eenigheyt, (die d'eyghen plaetse der beschouwingen is) maer oock wesende onder de menschen, haeren gheest met Godt soo vereenicht hadde, datse haer selven seer dickwils verloor.

Met

Met uytwendighe faecken besigh zijnde, moest sy ghewelt doen, om d'inwendighe beschouwinghen te weder-houden ende te stutten: want sy, sonder dit ghewelt, onbequaem was, om uyt te wercken 't ghene sy voor hadde. Maer als het werck ghedaen, ende sy naer haere eenigheydt vertrocken was: dan vloogh haren geest tot Godt, ende vereenighde sich met hem, met soodaenighen overvloedt, als het rivier-waeter loopt, wanneer men de sluysen weert, die te voren den val der waten op-hielen.

Sy was dickwils soo innichlijck met Godt vereenight, ter wijlen dat sy by andere menschen was, dat sy niet en wist, wat haer voorstont te doen, of wat sy ghedaen hadde. Om een staeltjen hier van te gheven: Op den Feestdagh vanden *H. Marcus*, hadde sy de Processie van dien dagh verghefetschapt, ende op den wegh een gestichtigh sermoon ghehoort, handelende van het ghebedt: sonder dat sy daer naer kennisse hadde, van in die Processie, oft in dat sermoon tegenwoordigh gheweest te zijn. Want eene geestelijcke Dochter, die dat sermoon seer hoorde prijsen, wetende dat *JOANNA* aldaer teghenwoordigh gheweest was, ende kennende haere bequaemigheydt om den inhoud van 't sermoon te verhaelen is by *IOANNA* ghekomen, om uyt haeren mondt desen inhoud te verstaen. Maer *JOANNA*, noch alsdan gheheelijck verslonden in haeren Godt, en wist het verfoeck van dese Dochter niet te beantwoorden: ja in teghendeel, vraeghde, of'er Processie ghehouden, ende of'er ghepredickt was. Soo seer was haere siele, gheduerende den wegh der Processie, ende gheduerende het Sermoon, inde Goddelijcke beschou-

schou-

schouwinghe versmoort gheweest, dat sy, als blind ende doof, niet ghelet en hadde op iedt dat uytwendigh is.

Op eenen Mey-dagh, besigh zijnde in haer gebedt, met haer selven als eenen geestelijcken Meyboom te planten, ende Godt hier mede te vereeren, ende naer 't ghebedt sich noch bekommerende met de selve ghepeysen, meynde sy iedt te vraeghen van iemandt, die by haer was: maer sy wierdt daedelijck op-getrocken in Godt, ende sagh haer selven als verandert in Godt, ghemerckt dat Christus in sijne menschelijcke ghedaente sijn selven minnelijck in desen Mey-boom, dat is in haere siele, vertoonde: soo dat sy niet een woordt en konde spreken, gheheelijck inghenomen zijnde tot haeren Saligh-maecker. Als sy tot haer selven ghekomen was, wierdt sy seer beschaemt, ende meynde wederom, als voren, den mondte te openen, ende te spreken met den selven persoon: maer sy wierdt andermael inden gheest opghetrocken, ende heel dien dagh was sy als vliegghende in Godts beschouwinghe. Maer verberghde sich daer nae van schaemte, om dat dit van andere bemerckt was.

Dese soo besondere gemeynsaemheyt met Godt groeyde in haer met dese jaeren, tot dat sy gestorven is.

